

Bratia a sestry,

dnešný text začína výzvou: „*Veselte sa z toho...*“ Aby bolo jasné, z čoho sa máme veseliť, len veľmi stručne pripomeniem, nad čím sme premýšľali naposledy. Minulú nedeľu sme počuli, že Boh „*nás zo svojho veľkého milosrdenstva vzkriesením Ježiša Krista z mŕtvych znovuzrodil pre živú nádej*“^(3v.) Máme nádej a záchranu v trojjedinom Bohu. Tomu veríme a táto viera nás má potešovať.

Už som spomínal, že Petrov list vznikol v čase prenasledovania kresťanov. Autorovi listu nemôžeme vyčítať, že nevie, o čom je život alebo že je ľahké druhého vyzývať k radosti, keď je dobre. Kresťania sa vtedy dobre nemali, a predsa sa veselili. Nebol to cynický výsmech z ľudského utrpenia, ale pevná viera v Ježiša Krista. Máme svoje životy, pracovné povinnosti, starosti a bolesti. Sú situácie, keď nemáme dôvod a ani chuť radovať sa. Veriaci sa majú veseliť, hoci sú ešte na krátky čas zarmútení pre rozličné pokúšania. Už v Starom zákone, v knihe Kazateľ, je napísané: „*Všetko má svoj čas a každé počínanie pod nebom má svoju chvíľu: Je čas narodiť sa i čas umierať, čas sadiť i čas vytrhať zasadené; čas zabíjať i čas uzdravovať; čas búrať i čas stavať; čas plakať i čas smiať sa; čas horekovať i čas radovať sa;*“^(3, 1-4)

Kresťan nie je imúnny voči zlému. Kráčame úzkou cestou, ktorá v živote každého z nás môže mať rôzny počet zákrut. Život jedného môže byť viacej skúšaný ako život druhého. V slovnom spojení „*na krátky čas*“ je ukryté určité povzbudenie. Nič zlé, čo do našich životov príde, nebude trvať večne. Pán Ježiš povzbudzoval učeníkov týmito slovami: „*Na svete máte súženie, ale dúfajte, ja som premohol svet.*“^(Jn 16, 33) Kresťanská biblická výzva k radosti nás nechce viesť k tomu, aby sme sa pretvarovali, že všetko je v poriadku. Chce nás povzbudiť, aby sme sa na ťažkosti pozerali s dôverou v Božiu moc. Viera, ktorá vytrvá aj napriek pokušeniam, je „*drahšia ako hynúce, ale ohňom preskúšané zlato*“^(6v.) Viera, ktorá nezaniká pri náznaku prvých ťažkostí, ale vytrvá, je viera, ktorá bude „*na chválu, slávu a česť pri zjavení Ježiša Krista.*“^(6v.)

Pán Boh má vo svojej moci všetko, čo nás postihne. V Biblii máme viaceré príbehy o tom, ako Boh viedol tých, ktorí v Neho verili. Veľakrát to nebolo jednoduché, ale koniec bol vždy dobrý. Keď do našich životov prídu skúšky, neznamená to, že naša viera v Boha je slabá. Dôležité je nebáť sa, ale dôverovať Bohu, aj keď to bude ťažké. V známom 23. žalme je napísané, že cesta kresťana môže viesť aj údolím tône smrti, ale tiež je tam napísané vyznanie viery, že aj vtedy je s veriacim živý Boh. V Petrovej epištole sme vyzývaní, aby sme sa radovali, aj keď nás skúšky zarmucujú. V Jakubovej epištole je dokonca napísané: „*pokladajte si za najväčšiu radosť, že prišli na vás rozličné pokúšania*“^(1,2) Nič sa nedeje bez Božej vôle! Boh je s nami v každej životnej situácii.

„*Nevideli ste Ho, a milujete Ho; ani teraz Ho nevidíte, a veríte v Neho a radujete sa nevýslovnou radosťou plnou slávy*“^(8v.) Niektorí ľudia tvrdia, že keby Boha uvideli, uverili by v Neho. Väčšinou je to myslené skôr ako ironická poznámka, než ako úprimné hľadanie viery v Boha. Pravda je, že videnie nevytvára vieru. Môžeme si to všimnúť už na Ježišových súčasníkoch.

Najprv sa pozrime na tých, ktorí sa voči Ježišovi stavali odmietavo. Aj keď videli mocné skutky, ktoré vykonal, ani potom neuverili.

Ďalej sa pozrime na tých, ktorí sa rozhodli Ježiša nasledovať. O apoštoloch je v evanjeliách napísané, že ani oni najprv neverili, že Ježiš vstal z mŕtvych. Jánovo evanjelium obsahuje známy príbeh o odmietavej reakcii jedného z učeníkov – príbeh o neveriacom Tomášovi. Tomášovi Pán Ježiš hovorí: „...*blahoslavení, ktorí nevideli, a predsa uverili.*“^(20, 29) Tak ako pôvodní adresáti Petrovho listu nikdy nevideli Ježiša, a predsa v Neho uverili, rovnako my, kresťania v postmodernej dobe, sme Ježiša nevideli, ale uverili sme, že nás má rád a vedie nás k spaseniu. V Liste Židom je napísaná táto definícia viery: „*Viera je zaiste podstatou toho, čoho sa nádejame, a dôvodom toho, čo nevidíme.*“^(11, 1)

Keď bude niekto tvrdiť, že uverí, až keď uvidí, tomu môžeme smelo povedať, že to nie je pravda. „*Viera je z počúvania...*“, napísal apoštol Pavol.^(R 10, 17) Kto počul evanjelium a neuveril v Boha, takého človeka nič nepresvedčí. Ulohou nás kresťanov nie je niekoho presvedčať a hádať sa, ale hovoriť o tom, čomu sme uverili. Máme oznamovať evanjelium! Výsledok je v Božích rukách. Boh môže obmäkčiť aj to najtvrdšie srdce, len neprestaňme zvestovať evanjelium!

Toto evanjelium oznamovali už starozákonní proroci. Hovorili o Hospodinovej milosti. Tá milosť sa zjavila v Ježišovi Kristovi. Zvesť o ukrižovanom a vzkriesenom Ježišovi sa cez apoštolov v moci Ducha Svätého niesla ďalej a dostala sa až k nám. Evanjelium bude oznamované v tomto svete až do konca. Prijali sme vieru v Ježiša Krista, ktoré nám bolo zvestované na základe Písma svätého. Od Boha sme dostali nekonečnú nádej. Naším cieľom nie je dobre sa zabezpečiť na tejto zemi po hmotnej stránke. To je cieľom mnohých, hoci vedia, že je to iba dočasné. Boh nás svojím slovom vedie ešte ďalej. Dáva nám život večný, spasenie duše. V kontexte dnešného textu vidíme, že to nie je únik pred realitou. Vo svete vidíme veľa zla, nelásky a násilia.

Kresťanská viera neprináša útek pre svetom, ale silu obstáť v životných skúškach. Boha nevidíme, ale veríme, že nás vedie. Boh nás svojím slovom v živote usmerňuje a povzbudzuje. Žijeme na zemi vierou a keď sa život skončí, aj potom nás Boh bude viesť. Keď prídu skúšky viery, radujme sa! Boh nám dá silu vydržať a obstáť. Ježiš prišiel na svet, a v ňom je naša záchrana. Chváľme Boha a šírme ďalej radostnú zvesť o záchrane skrze Ježiša Krista. Amen

Vypočujme si slová vyslania, ako sú napísané v 2. liste Timotejovi v 2. k.:

„A Pánovmu služobníkovi sa nepatrí vadiť, ale byť prívetivým ku všetkým, spôsobilým vyučovať a trpezlivo znášať krivdy.“

Pokoj Boží, ktorý prevyšuje každý ľudský rozum, ten nech háji a ochraňuje vaše srdcia i vaše mysle v Kristovi Ježišovi, našom Pánovi. Amen